

ՏԻՆԱԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

# ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ

ԻՆՃԻ ԴԱՐԱՆ  
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

**ԹՐԱԿԱՆ ԴԱՐԱՆ**  
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

**ԻՆՃԻ ԴԱՐԱՆ**  
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

**ՍԱՐԱՆԻՑԵՆ**  
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

**ԻՆՃԻ ԴԱՐԱՆ**  
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

**ԻՆՃԻ ԴԱՐԱՆ**  
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 27  
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ  
ԲԱՆԿԱՆ ԴԱՐԱՆ







ԻՆ.

ՄԻԱՑՈՒՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅՈՑ

Որ քակ է պահանջ հայրենի հարգելու  
օժն անապատին:

Ճշմարտութեան բերանը դայլ  
չգրուիր և եթէ հարկ է իրակա-  
նութեան հաւատալ ամենքս պար-  
տիք համոզուիլ թէ Հայոց Միաց-  
ընկերութեանց կրթական գործոյ  
ընդարձակութիւնն կաթիլ մը ջուր է  
յովկրանն, (1) այսինքն տեղական  
ուժերով յառաջ քան զՄիաց. ըն-  
կերութիւնն և յետ այնու բացուած  
և շատ աւելի արդիւնաւորութեամբ  
ց'արդ շարունակուած վարժարանաց  
թուոյն քով Միացեալի բացած 27-  
28 վարժարաններն շատ քիչ նշա-  
նակութիւն ունին, միայն թէ առա-  
ջինքն, վերջնոց նման, գիրքնք  
առօք ու փառօք հոշակել տալոյ  
համար լայնատարած թերթ չունին  
իւրեանց տրամադրութեան ներքեւ  
և արդէն չեն ընդունիր իսկ մեր  
երկրին յատուկ չեղող այդ տեսակ  
հրապարակարկէր, ահա «ուղ-  
ղութեան» մի գլխաւոր օտարերու-  
թիւն, որ խիստ զգալի է Արեւել-  
եան և Արեւմտեան Հայոց կրթու-  
թեան եղանակին մէջ, իբրեւ գա-  
ւառացի պէտք է ուրախ լինիլ, որ  
մեր Ռուսահայ եղբարքն եւս առաջ-  
նոց նման կը գործեն լռիկ ու մեջիկ  
առանց կարեւորութիւն տալոյ լը-  
րագրական աղմկի:

\* \*

Կարգ մը պարզամիտ մարդիկ ի  
հեռուստ կրնան ուրախանալ և ըն-  
կերութեան վարժարանաց Տեսչի  
«կամքէն» և «քէֆէն» բղխած դաս-  
տիարակական «ուղղութեան» հա-  
ւատալ և համոզուիլ թէ Միացեալ

(1) Մախքերու նկատմամբ մեր  
սոյն բաղդատութիւնն սղիղ չէ,  
բայտ որում ընկերութեան պիւտ-  
ճէն համեմատաբար քիչ ընդար-  
ձակ չէ:

ընկերութիւն Հայաստանի մէջ լու-  
սաւորութեան «մեծ» գործ կը տես-  
նէ և թերեւս մտքէ իսկ անցունեն  
թէ օր մը Հայաբնակ գաւառաց  
կրթական գործերն այդ ընկերու-  
թեան ձեռքը պիտի անցնի: Ար-  
գարեւ մենք և մեզ նման շատերն  
այ ուրախ կը լինիմք այս տարբե-  
րութեամբ որ եթէ միջին հաշուով  
Հայաստանի գաւառաց հայ ուսա-  
նողաց թիւն 60000 ի հաշիւ ընեմք  
դոցա մէջէն, բարեբաղդաբար,  
2500 ուսանող հագիւ հազ կը գըտ-  
նուին անկերպարան և անհաշիւ  
«ուղղութեան» մ'ենթարկեալ, մը-  
նացած 57500 ուսանողներն կը գըտ-  
նուին Հայրենի անբիծ ուղղութեան  
մը ներքեւ և մայրենի կաթամբ  
անանելով կընդունին մեր նախնաց  
ծրագրոյն համաձայն կրթութիւն  
կամ դաստիարակութիւն, կը սոր-  
վին ուսումն եւ գիտութիւն զանա-  
զան աստիճաններով ու այսպէս  
տեղական ուժերով լռիկ ու մեջիկ  
զհայրենիս կը լուսաւորեն, չնորհիւ  
հայրենասէր քարոզիչներու եւ տե-  
ղացի պարկեշտ դասատուներու ջա-  
նից յառաջ կը գլխին ինքօզնու-  
թեամբ, որոյ կենսական ոգին 30  
տարի է ի վեր մուտ գտած է իւր-  
եանց մէջ, ստտիճանաբար զարգա-  
ցած է ու կը զարգանայ և այս իսկ  
է արդէն մեր գաւառացւոց ներ-  
կայի և ապագայի իրԱկԱՆ ՕԳՈՒՏՆ  
զի բնութեան մէջ ոչ ոք կարող է  
ուրանալ սա բացարձակ օրէնք թէ  
«մարմին մը հաստատուն և զօրաւոր  
պահող», իւր ներքին ուժն է» ա-  
ռանց որոյ չուտով կը քայքայուի. (1)

Ընկերութեան Տեսչին ժողովոյ  
անդամներէն ոմանք եթէ ինձ հետ  
ընկեր գտնուելով կրթական գոր-

(1) Ասկէ չ'պէտք է հետեւցնել  
թէ մենք արտաքին օգնութեանց  
կարեւորութիւնն կուրանամք:

ծերու ներքին և արտաքին գոյներն  
անձամբ շօշափէին անաչառօրէն և  
այս նկատմամբ վերահասու լինէին  
երկրի ժողովրդեան տրամադրու-  
թեանց, անտարակոյս մեր գրած.  
ներն և ակնարկածներն շատ քիչ  
պիտի գտնէին, ինչպէս մեր գոր-  
ծածած ոճն և լեզուն խիստ չափա-  
ւոր ընդգէմ մեր տեսածներուն և  
ստուգածներուն:

Դարձեալ Միաց. Ընկերութեան  
անկողնակալ և բարենպատակ մա-  
սըն գրածնիս կարգալով անշուշտ  
գոհ պիտի լինին մեր սոյն ծառա-  
յութենէն, զոր կրնեմք յօժարու-  
թեամբ զոհելով ժամանակնիս եւ  
անձնական շահերնիս ու բնաւ եր-  
բէք վիշտ մը զգալոյ տեղի չ'պիտի  
ունենան, երբ մեր իսկական նպա-  
տակն է Ընկերութեան ԸՆԴՀ. ՏԵՍ-  
ՉՈՒԹԵԱՆ ՓՈՓՈԽՄԱՄԲ դասա-  
տուք, ուսանողք և այլ պաշտօն-  
եայք կանոնաւոր ընթացք մ'ունե-  
նան, գործերն եւ ուղղութիւնն  
փոխուին և ընդհանուրի շահն մաս-  
նաւորի չ'զոհուի, որով ի զուր կամ  
ի վնաս չ'վատնուին այն գումար-  
ներն, զորս ձեռք բերելոյ համար  
Կեդրոնի պաշտօնական մարմիններն  
շատ տեսակ միջոցներու և ամեն  
մարդոց կը դիմեն, հարկաւոր  
տնձանց խոնարհութիւն կրնեն ևւ  
վերջապէս ճշմարիտ է ըսել թէ եր-  
բեմն նոյն իսկ այնպիսեաց գլուխ  
կը ծռեն, սրոց թերեւս ուրիշ ա-  
տեններ բարեւ տալ անգամ չ'էին  
զիջանիր, ահա այդ չարաչար աշ-  
խատութեանց և անոր հակապատ-  
կեր արգելանց վերայ է մեր և ամեն  
անշուհախնդիր հայրենասիրաց սրտի  
ցաւն:

Միացեալ Ընկերութեան Երես-  
փոխան և Տեսչին ժողովոց բարե-  
միտ մասն արդեօք ծանօթ է այս  
դրութեան թէ գաւառներէն երբ  
որ և իցէ աննպաստ տեղեկութիւնք

կամ բողոքագրեր խրկուին ի կեդ-  
րոն առ Տեսչին ժողովն ընդգէմ  
վարժարանաց ընդհ. տեսչի այս  
կամ այն արարմանց և կամ ուրիշ  
պաշտօնէից նկատմամբ. Տեսչին  
ժողովոյ բոլոր անդամներն նախ տե-  
ղեկութիւնք չեն ունենար և «անե-  
րեւոյթ» ձեռք մ'այդ բողոքագրի  
իմաստն կամ պատճէնն (թերեւս  
երբեմն իսկ բնագիրն) ամիջապէս կը  
խրկէ առ Ընդհ. Տեսչի առանց  
բողոքարկուին իմացնելու կամ պա-  
տասխան մը գրելու (1), այս «թա-  
քուն» դրութիւնն կատարելապէս  
ժամանակ եւ սնունդ կու տայ Պ.  
Սարգեանին, որ ուզած առիթներն  
ստեղծէ ինք զինքն արդարացնելու  
տնօրէն ժողովոյ առջեւ, և մի և նոյն  
ատեն կը զինուի ընդգէմ բողոքո-  
ղին, որ եթէ դասատու է արդէն  
պաշտօնանկ կը լինի անակընկալ  
նամակաւ մը, որոյ մէջ Պ. Սարգեան  
գիտէ «այտածառ» մը ցոյց տալ  
յանուն նոյն իսկ Տեսչին ժողովոյ,  
առ որ կը գրէ տարբեր տեղեկու-  
թիւնք ի մասին այդ պաշտօնէի  
յանկարծակի պաշտօնանկութեան,  
իսկ եթէ բողոքարկուն Ընկ. պաշ-  
տօնեայ չէ տեղացի լրջամիտներէն  
մին կամ ոմանք են, այն ատեն,  
ազնիւ ընթերցող, տե՛ս թէ ի՛նչ  
կընէ մեր Միացեալ Ընկերութեան  
ընդհ. «գործիչն», Հրէից Մեսիայի  
գալստեան սպասելուն պէս առիթ  
կըսպասէ և եթէ չ'պատահի ինքն  
ուղղակի կամ անուղղակի խնդիր  
մը կը յարուցանէ և կամ պարզա-  
բար կը յայտարարէ առ Տեսչին

(1) Ընթերցողն ինձ հետ կրնայ  
վատահօրէն հաւատալ թէ բողոքա-  
գրոյն կամ ամբաստանագրոյն հե-  
ղինակն արդէն բոլորովին անպա-  
տասխանի մնալու դժբաղդութեան  
հանդիպած է, առանց գիտնալու  
թէ իւր խրկած բողոքագիրն և կամ  
անոր իմաստն ուրկէ ուր խրկուած  
է և այլն:

Ժողովն թէ «այս ինչ տեղոյ (ուրկէ  
բողոք բարձուած է իրեն նկատ-  
մամբ) վարժարանն փակել պէտք է  
վասնզի տեղացիներն Ընկերութեան  
գործերուն միջամտիլ կուզեն ևլն,  
և մանաւանդ իրենք այլ եւս ինք-  
նին վարժարանն շարունակելու կա-  
րող են, հետեւաբար «տնտեսա-  
գիտութեան» դէմ է այդպիսի տե-  
ղերը վարժարան պահել և ընկե-  
րութեան դրամներ վատնել»:

«Կարչային սոյն դրութեան ներքեւ  
յայտնապէս կը տեսնուի թէ ինչ  
տեսակ «թաքուն» յարաբերութիւնք  
կան Պ. Սարգեանի և Կեդրոնի իւր  
կուսակցաց միջեւ ու առ այս պար-  
զօրէն կրնայ դուշակուիլ թէ ոյք  
կրնան լինիլ յարաբերութեանց միջ-  
նորդք և թէ Ընկերութեան բարե-  
միտ մասն ինչպէս անժանօթ կը մնայ  
այդ կրթական հաստատութեան  
ներքին վիճակին, որոյ մասին ց'արդ-  
առանց անհերքելի օրինակաց, չեմք  
խօսած: Սոյն կէտի վրայ չեմ ու-  
ղեր աւելի ծանրանալ տակաւին  
ցոյց տալու համար թէ Կեդրոնի  
«ոմանց» կողմանէ ուրիշ ինչ տեսակ  
դիւրութիւնք կընծայուին ընդհ-  
Տեսչին ի հաստատութիւն նորա  
պաշտօնավարութեան, և ի պսակ  
այդ դիւրութիւնք ընծայող մաս-  
նաւորաց «հեռաւոր» նպատակնե-  
րուն և խորհուրդներուն, որք «չեն  
կրնար հաշտ նկատուիլ մեր Ազգ-  
շահերուն հետ» որպէս կը հաստա-  
տեն հեռատես ա՛ծինք, ու կը յա-  
ւելուն նաեւ թէ «դոցա մէջ կան  
այնպիսի կապեր, յորոց մին եթէ  
քակուի յերեւան պիտի երնեն միւս-  
ներն»: Ըստ մեզ «Ձեք ինչ ծածուկ  
որ ոչ յայտնեցի»:

(Երեսն-հինգ)  
ՄԻԱՍԽՈՐԵԱՆ



